

Kje je »dom« in kako nas oblikuje stik z drugimi

V Feiglovi knjižnici Lucrezia Bogaro je v pogovoru z Luiso Gergolet predstavila svoj knjižni prvenec *Vsim mojim doma*, ki je izšel pri GMD

Peter Abrami

GORICA Tri poglavja in 34 zgodb, ki se odvijajo malo tu, malo tam – v treh državah in dveh celinah, povsod, kamor se je avtorica odpravila, da bi lahko uresničila svoje sanje. V Feiglovi knjižnici v Gorici so tik pred prazniki predstavili knjigo *Vsim mojim doma* avtorice Lucrezie Bogaro, ki je izšla pri Goriški Mohorjevi družbi.

Od Facebooka do knjige

Pogovor z avtorico je vodila direktorica Narodne in študijske knjižnice Luisa Gergolet, ki je orisala pot, po kateri so nastajali zapisi: sprva kot objave na Facebooku, nato kot enkrat tedenska rubrika v oddaji Jutranji val na Radiu Trst A, pozneje še kot monokome-

dija v režiji Jasmin Kovic, nazadnje pa kot knjižna zbirka.

V prvem sklopu se Bogaro vrača k odhodu iz domačega Števerjana. Leta 2016 se je zaradi ljubezni preselila v Berlin, kjer je vstop v velempni ritem – avtorica ga opiše tudi kot prestolnico rave zabav, celo v obdobju covida – doživela kot izkušnjo skoraj popolne osebne svobode. A Berlin je hkrati izhodišče za »še bolj oddaljene sanje« in za nenehno vračanje k domačim koreninam.

Drugo poglavje, *Razpoznavni znaki*, se osredotoča na šestmesečno prostovoljno delo v predmestju mozambiške prestolnice Maputo, kjer je avtorica delovala kot vzgojiteljica. V ospredje stopijo obrazi otrok in predvsem žensk, vsaka s svojo,

Pogovor se je dotaknil ženske identitete od intimnega do univerzalnega in nazaj

V Feiglovi knjižnici Lucrezia Bogaro (levo) in Luisa Gergolet med predstavitvijo knjige NŠK

pogosto težko življenjsko zgodbo, ki jo – kot se bere v zapisih – premagujejo z veliko mero poguma in vztrajnosti. Potopisna izkušnja se prepleta z razmislekom o tem, kaj pomeni biti »doma« in kako se identiteta oblikuje v stiku z drugim.

»Zamejščina« ostaja

Na predstavitvi so omenili tudi avtoričino mamo, ki je bila navzoča v knjižnici, ter no Cirilo, kateri je knjiga posvečena. Pogovor se je dotak-

nil pomena ženske identitete med razlikami, skupnimi izkušnjami in čustvi – od intimnega do univerzalnega in nazaj, z Goriškega do Indijskega oceana in spet v »domači« Berlin.

Čeprav živi v tujini, je Bogaro v besedilo vključila domače narečje in zamejske izraze. Ema Terpin je del teh posebnosti preoblikovala v bolj knjižno slovenščino, da bi bilo besedilo dostopnejše širšemu bralstvu, a »zamejščina« ostaja prepoznavna, po-

gosto v humornem, lahkotnem, nikoli banalnem tonu.

Knjigo dopolnjujejo ilustracije Irine Goruppi: poleg naslovnice in izbranih strani je za vsako poglavje naslikala uvodni dvojici strani v različnih barvah, z motivom poti, ki vodi v novo življenjsko obdobje. Predstavitev se je sklenila z vprašanjem, ki ga knjiga zastavi sama: »Kaj boš, ko boš velika?« – kot namig, da je *Vsim mojim doma* šele začetek. Avtorica namiguje, da novih poti še ni zmanjkalo.